

Et Brev fra 1802.

Meddelt af Prof. L. Daae.

Nedskriverinden af det nedenfor aftrykte Brev, Fru Mette Johanne Bull (f. 1753, † i Bergen 1810), var en Søster af de berømte Jurister Jacob Edvard og Christian Colbjørnssen, og hendes Farfader havde været de berømte frederikshaldske Colbjørnssønners og Anna Colbjørnsdatters Broder. Hun var siden 1782 gift med en af Datidens meget ansete Embedsmænd, Johan Rاندulf Bull, der (uden Ansøgning fra Justitiarius i Overhofretten eller fra 1797 Stiftsoverretten i Christiania) var bleven befordret til Stiftamtmand i Bergen (efter Digteren Hauchs Fader) og derefter blev den første Justitiarius i Norges Høiesteret († 1829). Brevet er skrevet til Sønnen Georg Jacob Bull, der just ved Christiania Skole havde taget examen artium og var dragen til Kjøbenhavn for at paabegynde sine Studeringer. Opsaa han, der i sin Ungdom var Øhlenschlägers Contubernal og blev gift med en Søster af Hans Christian og Anders Sandøe Ørsted, blev i sin Tid Justitiarius i Norges Høiesteret og døde som saadan 1854. Der henvises forøvrigt til det omhyggelige genealogiske Arbeide: Stamtavle over den Thrønderske Slægt Bull af N. R. Bull, Christiania 1886.

Det lille Brev, der i sin Tid blev mig overladt af Brevskriverindens Sønesøn, afføde Expeditionsscretair S. Chr. Ørsted Bull, fortjener at bevares som en ret characteristic Skildring af de Besværligheder, som dengang vare forbundne med en Søreise fra Christiania til Bergen, og af den overordentlige Opmærksomhed, hvormed en Stiftamtmand i hin Tid blev modtagen i sit nye Embeds-district.

Kjæreste Jacob.

Endelig ere vi kommen til Bergen efterat have lagt at skulpe paa Søen i 8 Uger, Skibet er endnu ei kommet. Vi forlod det i Mandags, fire Mile fra Bergen i Bekkervigen¹⁾. Begge min Mands Brødre vare saa gode at hente os med Ving-Baad²⁾. Indvaanerne havde i Sinde at modtage os med megen Stas og Støy, men vi kom saa sildig om Aftenen, at ingen ventet os længer, og vi var altsaa saa lykkelige at undgaae det. Alle Skibe var udstafferet med Flag og Vimpler, Kanonerne havde lagt lad i 14 Dage, og der havde to Mand gaaet Vagt hver Dag for at passe os op. Kort efter vi havde lagt os om Aftenen Klokken over et, kom alle Musicanterne og spillede udenfor,

¹⁾ En Udhavn i Fitje Sogn paa Stordøen.

²⁾ En Art store Baade, forsynede med et Ruf, eller Kahyt bagud, som Datidens distingverede Folk paa Vestlandet brugte. En Beskrivelse af dem findes i Budstikken V. Nr. 47.

Gud forlade dem, vi maatte op af vor varme Seng for at høre og takke dem.

Hvordan det har gaaet os paa Rejsen, veed Du, til vi kom til Hillesund, en lille Miil fra Mandal. Da vi saae, at vor Rejse blev saa langvarig, frygtet vi for, at Du skulde komme tilkort paa Penge, og det vilde falde Dig tungt strax at bede nogen om Hielp. Min Mand tog da Baad og rejste allene til Mandal for at besøge Dig de Penge tilsent, som Du vel har modtaget. Da han tog bort om Aftenen, maatte han love Dagen efter at bringe mig og Dorthie med til Hr. Schelven, som er Præst paa Stædet¹⁾. Vi bleve der meget godt og venskabelige modtagne. Det var Løverdagen. Søndagen blev vi buden til Madam Exhorn, en god og tekkelig Kone. Hendes Mand, som er Fogd²⁾, var paa Thingene. Mandags Morgen blev vi hentet ombord, men Vinden vendte sig, og Skipperen vendte endnu mere paa sin Flaske, og vi blev liggende paa dette usle Stæd den hele Uge. Om Løverdagen kom Fogden til os og tog os med sig igien til Mandal, og der maatte vi blive hos ham. Søndag var vi paa deres Club, alle viste os al den Tieneste, de kunde. Mandag Morgen var Vinden god, og vi forføiede os til vort Skib, men vor Skipper, som laae saa vel fortøyet ved Flasken, vilde ej afstæd. Tirsdag truede min Mand ham til at gaae ud, ellers havde vi vist lagt der endnu. Natten til Thorsdag havde jeg en skrækkelig Nat. Vi vare kommen Høye Varde³⁾ ner paa en halv Miil, da Mørket faldt paa og Vinden vendte sig. Vi drev halvanden Miile tilbage mellem Klipper og Skier. Strømmen og Siøgangen drev os fra et til andet Skier. Det varede til Kl. 8 om Morgenen da vi (fik) Loes. Hvor var jeg glad, at Du, gode Dreng, ej var med, og at Du ej skulde rejse tilsøs ned. Gud ske Lov, nu er Alt over. Din gode Fader sov godt i al den Støy, og jeg nente ej at vekke ham, han havde ej sovet Natten tilforn, da vi havde haft meget godt Veir.

Med vel overstaaet Examen gratulerer vi, bliv ved at ar-

¹⁾ James Claudius Schelven, † 1817.

²⁾ Hans Christopher Echorn, Foged i Mandal 1799–18**.

³⁾ Havn paa Karmøens Østside lige ved Avaldsnæs.

beide og vær god og retskaffen, da vil vor Glæde blive fuldkommen, og Du vil da gjøre vor Alderdom lykkelig. Naar Du skriver, da lad mig vide de Bekiendtskaber, Du har gjort¹⁾, og hvad Du synes om dine Oncler og dine Tanter. Din gode Fader hilser Dig. Han faar ej Tid at skrive Dig til idag. —

Vi har neppe haft et Øyeblik at tænke alvorligt i, thi her er Sverm af Mennesker, den ene Flok ud og en anden ind. Vi har været paa Comedien her. De spillede Udstyret²⁾ og gjorde sine Sager ret godt. Selskabet har været saa galant at udnevne os til deres Medlemmer, og ligesaa Concerten. Dine Tanter og Oncler hilser Dig kierlig og vor gode Hanne og hendes Mand. Din Fader og jeg velsigner elskede Søn. Hils Hansteen³⁾ og dine andre unge Venner fra din

— —

oprigtige Moder

M. J. Bull.

Bergen 6 November
1802.

¹⁾ I Kjøbenhavn.

²⁾ Af Ifland.

³⁾ Den senere berømte Prof. Christopher Hansteen, der var den unge Bulls Skolekammerat og just med ham var bleven Student. Hansteen omtaler dette Bekendtskab i sine Reise-Erindringer, Fortalen S. XI.